

Als je het met je buurman aan de stok wilt hebben, zijn daar methoden voor. Iedere avond om 2 uur 's nachts enthousiast afscheid nemen van je gasten, op straat mét afscheidsgetoeter, werkt goed. De hond steeds op zijn stoep 'uitlaten', werkt beter. Het op een na beste middel is rommelen aan zijn achtertuin. Zonder overleg een nieuwe schutting zetten. Zijn boom, die voor negentig procent over jouw tuin heen hangt, voor snoeien die negentig procent snoeien. Van de meeste buurtlui mag je veel, maar van hun achtertuin blijf je af. We hebben een achtertuinsyndroom.

Ik woon in Nijmegen langs het Maas-Waalkanaal (goede dijken en als het in Druten breekt is het pas na drie dagen bij ons, dus u hoeft niet bezorgd om me te zijn). Tussen mijn huis en het kanaal ligt vijftig meter groen. Leuk voor zomeravonden. Totdat de gemeente er een fietspad aanlegde. Ik woon daar, en niet de gemeente-ambtenaren. Ik kwam daar iedere avond en ik vond dus dat ik mee mocht beslissen. Onbewust had ik mijn achtertuin groter gemaakt. Tot mijn twintigste woonde ik onder aan de St. Pietersberg in Maastricht. Ik speelde erop, erin en eromheen. En de heuvel was van mij. In de grotten telden we vleermuizen, stalen champign-

Natuur en milieu en het achtertuinsyndroom

nons en op de heuvel keken we naar leuke planten en dieren. Maar de ENCI sloopte mijn achtertuin op. Het IVN legde er een natuurpad en veel prikkeldraad aan. Het meest ontoegankelijke en mooiste deel werd ontsloten. En toen ik veel later terug kwam op mijn heuvel, sommeerde een boswachter mij dit weetje onmiddellijk te verlaten. De man kwam helemaal van kasteel Neercanne om dat te zeggen. Het was blijkbaar zijn achtertuin geworden. Het stuk St. Pietersberg met de mooiste plantjes (het Belgisch deel dus) is al jaren afgesloten. En misschien hebben natuurbeheerders en milieubeschermers ook last van het achtertuinsyndroom. Ooit een boswachter attent gemaakt op een mogelijke beheerfout in zijn terrein? Ooit tegen een terreinbeheerder gezegd, dat hij niet moest kappen? 't Blijft spannend. Het mooiste wat ik ooit gezien heb op dit gebied was een medewerker van Natuurmonumenten die een heide, gelegen op een steile heuvel, beheerde. 's Avonds controleerde hij zijn schapen. Hij reed met zijn brommer (knalpot kapot), buiten het raster van zijn gebied door een bos met veel lawaai omhoog. Boven gekomen zette hij de motor uit, en reed door zijn heide naar beneden in alle stilte. In zijn achtertuin geen lawaaiproducerende apparaten. O nee! En met dit achtertuinsyndroom als verklaring kan ik leven met de vreemde sprongen die de Stichting Natuur en Milieu maakt. Met velen heb ik mij twintig jaar ingezet voor windenergie, goedertransport per spoor, vermindering van de vervuiling door de landbouw. Nu de regering

eindelijk dat soort stappen zet, blijkt SNM tegen te zijn. Wel windmolens, maar niet langs de Waddenzee. Wel transport via het spoor, maar niet via de Betuwespoorlijn. Wel meer bos, maar geen populierenakkers in Noord-Nederland. Nederland is de achtertuin van Natuur en Milieu. Ze willen het wel anders, maar nou net niet op die plek. En dan zijn ze tegen, of in ieder geval niet heftig genoeg voor, wat mij betreft. Dan zijn ze tegen de veranderingen die ze zelf wilden. De Stichting Natuur en Milieu als boze buurman. Ik heb dat eigenlijk nooit zo beseft.

Totdat ik het dagblad Trouw deze week openploeg. En mij zomaar gemeld werd, dat Natuurmonumenten mijn Pietersberg voor een gulden had verworven. Even weer zo'n ouderwetse adrenalinestoot. Wat moeten die verdomme met de Ho Han, het achtertuinsyndroom. Natuurlijk zou jij het wel weten als je er het beheer over voerde. Maar nu krijgt Natuurmonumenten jouw heuvel in beheer. En je hebt je er altijd bezorgd om gemaakt. En misschien, als je wilt dat nog iets van de Pietersberg gered wordt, is Natuurmonumenten zo gek nog niet.

En als in Nederland windenergie aangelegd wordt en populierenakkers en spoorlijnen om goederen te vervoeren of vliegverkeer te verminderen, dan spijt het mij vreselijk, Stichting Natuur en Milieu, maar het moet dan echt in jouw achtertuin. En Natuurbeschermers, als het landschap moet veranderen, omdat echte natuur plek nodig heeft, dan moet dat maar. Ook in jullie achtertuin.